

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy, soudkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **a) BERMAN GROUP s.r.o.**, IČ 25924206, se sídlem Semín 107, pošta Přelouč, **b) Centrum investic, rozvoje a inovací**, příspěvková organizace, IČ 71218840, se sídlem Soukenická 54, Hradec Králové, **c) CASSIA DEVELOPMENT & CONSULTING s.r.o.**, IČ 28093941, se sídlem Dr. Tůmy 5, České Budějovice, všech zastoupených JUDr. Tomášem Markem, advokátem, se sídlem Havlíčkova 29, 586 01 Jihlava, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. května 2014, č. j. ÚOHS-R205/2013/VZ-9951/2014/310/RBu, a rozhodnutí žalovaného ze dne 1. července 2013, č. j. ÚOHS-S40/2013/VZ-12310/2013/523/JDo, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. září 2014, č. j. 30 Af 48/2014 - 39,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost žalobkyně a) **se zamítá.**
- II.** Žalobkyně a) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalobkyně a) BERMAN GROUP s. r. o. a další dva subjekty [Centrum investic, rozvoje a inovací, příspěvková organizace, se sídlem Soukenická 54, 500 03 Hradec Králové a CASSIA DEVELOPMENT & CONSULTING s. r. o., se sídlem Dr. Tůmy 5, 370 01, České Budějovice, dále též „žalobkyně b) a c)“] byly vyloučeny ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku zadavatele Asociace krajů České republiky, proti čemuž podaly námitky. Zadavatel námitkám žalobkyň nevyhověl, proto žalobkyně spolu s uvedenými subjekty podaly k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání úkonů zadavatele a uložení nápravného opatření.

Žalobkyně však nebyly úspěšné ani se svým rozkladem, který předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím z 15. května 2014, č. j. ÚOHS-R205/2013/VZ-9951/2014/310/RBu zamítl.

[2] Dne 14. července 2014 podaly žalobkyně proti v návěti uvedeným rozhodnutím žalovaného společnou žalobu u Krajského soudu v Brně; všechny byly zastoupeny týměž právním zástupcem, který zastupuje žalobkyni a) i v řízení o kasační stížnosti. Na žalobě byl vylepen soudní poplatek v kolcích v hodnotě 3 000 Kč. Usnesením č. j. 30 Af 48/2014 - 26 ze dne 25. července 2014 Krajský soud v Brně vyzval žalobkyně prostřednictvím jejich právního zástupce k doplacení soudních poplatků ve lhůtě deseti dnů od jeho doručení. Usnesení bylo právnímu zástupci žalobkyň doručeno 15. srpna 2014. Do uplynutí lhůty dne 25. srpna 2014, ani později však soudní poplatky doplacený nebyly, proto Krajský soud v Brně v návěti označeným usnesením ze dne 30. září 2014 řízení zastavil.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[3] Proti usnesení Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) o zastavení řízení podaly 31. října 2014 žalobkyně společnou kasační stížnost, byť ji nazvaly „odvoláním“. K výzvě Nejvyššího správního soudu však soudní poplatek za kasační stížnost zaplatila pouze žalobkyně a), Nejvyšší správní soud proto řízení ve vztahu k žalobkyním b) a c) usnesením č. j. 6 As 275/2014 - 17 ze dne 16. prosince 2014 zastavil a v řízení pokračoval pouze s žalobkyní a) (dále též „stěžovatelka“).

[4] Ve svém doplnění ze dne 5. prosince 2014 stěžovatelka uvádí, že kasační stížnost podává podle § 103 odst. 1 písm. c) a jako důvod kasační stížnosti uvádí doslova „*soud zastavil řízení proto, že byl zaplacen soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, tedy byl zaplacen soudní poplatek, jako kdyby žalobu podala pouze jedna z žalobkyň. Soudní poplatek byl tedy zaplacen pouze jedním z účastníků.*“

[5] Ke kasační stížnosti se vyjádřil i žalovaný, který toliko namítl, že kasační stížnosti v podstatě neobsahuje žádné důvody a důkazy o doplacení soudního poplatku, proto jeho vyjádření ani soud neposílal stěžovatelce na vědomí.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatelka za důvod kasační stížnosti označila § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud však touto její nesprávnou kvalifikací vázán není. Kasační námitky stěžovatelky lze zahrnout toliko pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť stěžovatelka namítá nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

[9] Obsah své kasační námitky stěžovatelka i přes výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. listopadu 2014 blíže nerozvádí a omezuje se pouze na jedinou větu citovanou výše v odstavci [4] odůvodnění tohoto rozsudku. Její kasační námitka tedy spočívá v tom, že ačkoli všechny tři žalobkyně v řízení před krajským soudem zaplatily soudní poplatek dohromady ve výši 3 000 Kč, postupoval krajský soud v Brně nezákonně tím, že tuto hodnotu rozpočítal na všechny a nepřipsal ji pouze jedné z nich (zřejmě stěžovatelce), s níž by pak pokračoval v řízení.

pokračování

[10] Tuto kasační námitku lze označit za neurčitou, neboť z žádného procesního úkonu žalobkyně, resp. jejich společného právního zástupce v řízení před Krajským soudem v Brně, nelze dovodit, že by (a proč by) mělo být pokračováno v řízení právě se stěžovatelkou, a nikoli s žalobkyní b) nebo c). Krajský soud v Brně naopak postupoval zcela předvídatelně a logicky. Usnesením ze dne 25. července 2014, č. j. 30 Af 48/2014 - 26 upozornil všechny tři žalobkyně na nedostatečně splněnou poplatkovou povinnost a vyzval je, aby do 10 dnů zaplatily doplatek soudního poplatku celkem 6 000 Kč nebo aby v téže lhůtě sdělily soudu, jaká část zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč připadá na každou z nich. Krajský soud dále žalobkyně srozumitelně upozornil, že „*v případě, že tak neučiní, bude mít soud za to, že každý ze žalobců zaplatil soudní poplatek ve výši jedné třetiny zaplaceného soudního poplatku.*“ Rovněž byly žalobkyně upozorněny na to, že v případě nezaplacení zbylé části soudního poplatku soud řízení zastaví.

[11] Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 33 odst. 8 s. ř. s. „*podá-li více osob společný návrh, jedná v řízení každý sám za sebe a s účinky jen pro svou osobu.*“. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že krajský soud postupoval správně, když vyzval žalobkyně k doplacení soudního poplatku nebo k uvedení za kterou z nich byl poplatek zaplacen. Pokud by výběr mezi žalobkyněmi provedl Krajský soud v Brně, postupoval by nepochybně svévolně a odepřel by „nevybraným“ žalobkyním přístup k soudu.

[12] Usnesení, kterým krajský soud vyzval žalobkyně, včetně stěžovatelky, k doplacení soudního poplatku, bylo jejich právnímu zástupci doručeno 15. srpna 2014. Desetidenní lhůta tedy uplynula dnem 25. srpna 2014. Doplatek soudního poplatku byl krajskému soudu připsán na účet až 3. listopadu 2014, tedy tři dny poté, kdy bylo zástupci stěžovatelky doručeno usnesení o zastavení řízení (31. října 2014).

[13] Opožděné doplacení soudního poplatku tedy nemohlo být již zohledněno, neboť podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, lze odvrátit zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku ve správním soudnictví, pouze pokud je soudní poplatek zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.

[14] Z výše popsaných důvodů vyhodnotil Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou a zamítl ji.

IV. Náklady řízení

[15] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný měl procesně ve věci úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu